

בפני: כב' אב בית הדין, עו"ד מנשה סלטון

המבקשת: ועדת הביקורת של החוג הישראלי לכלב רועים גרמני (ע"ר 580226728), באמצעות חברת ועדת הביקורת, עו"ד ויקטוריה ז'יגלוב

נגד

המשיבים:

1. החוג הישראלי לכלב רועים גרמני (ע"ר 580226728)

2. מר ששי חבשוש, יו"ר ועד החוג

3. מר אהרון ציון, גזבר החוג

באמצעות ב"כ עו"ד צ'רלי אלימלך

החלטה

(בבקשה דחופה למתן צו ארעי וצו מניעה זמני מיום 25.09.2026, בבקשה דחופה למתן החלטה מיום

30.09.2026, ובבקשת המשיבים למתן סעד במעמד צד אחד מיום 30.09.2026)

הבקשות שלפניי

1. לפניי בקשה דחופה מטעם המבקשת, שהוגשה ביום 25.09.2026 (להלן: "**הבקשה הראשונה**"), ובה מתבקש בית הדין ליתן צו ארעי במעמד צד אחד, ולאחריו צו מניעה זמני, המורה על דחיית האסיפה הכללית שלא מן המניין של המשיב 1 (להלן: "**החוג**"), הקבועה ליום 05.10.2026, עד להכרעה בעתירה שהגישה המבקשת. לחלופין מתבקש בית הדין לאסור על האסיפה לדון, להצביע או להחליט בשורה של נושאים שהועלו לסדר יומה, ובהם בחירה או הפסקת כהונה של חברי ועדת ביקורת, הפסקת כהונתה של עו"ד ז'יגלוב כחברת ועדת הביקורת, החלפת ועדת הביקורת בגורם ביקורת חיצוני, קביעת "**תקופת צינון**" ביחס לחברי חוג, וסיום כהונתו של חבר ועד. לצד אלה מתבקשים צווים נלווים, ובהם הוראה למשיבים להגיש בתוך 48 שעות כל מסמך שבכוונתם להסתמך עליו באסיפה, והוראה להימנע מכל פעולה שיש בה כדי לפגוע בזכות ועדת הביקורת לקבל מסמכים.
2. ביום 25.09.2026, עם קבלת הבקשה הראשונה, הוריתי כי המשיבים יגישו את תגובתם לה עד ליום 30.09.2026. ההחלטה הומצאה למשיבים.

3. ביום 30.09.2026, בשעות היום, הגישה המבקשת **"בקשה דחופה למתן החלטה"** (להלן: **"הבקשה השנייה"**). בבקשה זו נטען כי משחלף המועד שנקבע בלא תגובה, עומדות טענות המבקשת בלתי נסתרות, וכי מכתב שנשלח לבית הדין ביום 25.09.2026 על ידי ארבעה מבין שבעת חברי ועד החוג מבטא את עמדתו המחייבת של החוג. על יסוד זה מתבקש בית הדין ליתן החלטה לאלתר: (א) לקבוע כי עמדת ארבעת חברי הוועד היא עמדתו הרשמית והמחייבת של החוג בתיק זה, בהתאם לסעיף 41 לתקנון החוג; (ב) ליתן צו האוסר על קיום דיון, הצבעה או קבלת החלטה באסיפה בכל הנוגע להרכב ועדת הביקורת, להפסקת כהונתה של המבקשת, להדחת חבר הוועד מר מיכאל דובינסקי ולשינוי מנגנון הביקורת בחוג; (ג) להורות למשיבים 2 ו-3 לחדול מכל פעולה שיש בה כדי לסכל את עבודת הביקורת ולפעול בשיתוף פעולה מלא עם המבקשת.

4. ביום 30.09.2026, סמוך לחצות (בשעה 23:58), הגישו המשיבים, באמצעות בא-כוחם, מסמך שכותרתו **"בקשה דחופה למתן סעד במעמד צד אחד ותגובה להחלטת בית הדין מיום 25.09.2026"** (להלן: **"תגובת המשיבים"**). המסמך מאגד שני עניינים נפרדים: תגובה לבקשה הראשונה, שבמסגרתה מבקשים המשיבים לדחות לא רק את הבקשה אלא גם את העתירה עצמה על הסף; ובקשה חדשה מטעם המשיבים, שעניינה מתן צו במעמד צד אחד המורה על השבת **"הרשאות מנהל תערוכה"** שבוטלו, לטענתם, ביום 30.09.2026 על ידי ועדת התערוכות של ההי"ל לנציגי החוג – ה"ה חבשוש, ציון ומיכאל שור (להלן: **"בקשת המשיבים"**). תגובת המשיבים הוגשה לאחר הגשת הבקשה השנייה.

5. שלוש הבקשות נדונות במאוחד.

הרקע הדיני והעובדתי

6. ביום 06.09.2026 הגישה המבקשת עתירה שכותרתה **"עתירה דחופה למתן צווים וסעדים"**, ועניינה – כמפורט בגוף העתירה – סירובם של המשיבים למסור לוועדת הביקורת מסמכים כספיים ומנהליים שנדרשו ביום 20.07.2026, שמירת מסמכי ונכסי החוג עד להשלמת הביקורת, וביצוע התקשרויות מהותיות בשם החוג על יסוד החלטות כדין (להלן: **"העתירה"**). בהחלטה מיום 07.09.2026 נקבע כי המשיבים יגישו כתב תשובה מפורט, בצירוף אסמכתאות, בתוך 30 ימים, היינו עד ליום 07.10.2026. מועד זה טרם חלף.

7. עוד קודם להגשת העתירה, ביום 20.08.2026, פרסם ועד החוג הזמנה לאסיפה כללית שלא מן המניין, שתתקיים ביום 05.10.2026 במשרדי ההתאחדות. על סדר היום שפורסם: **"בחירת שני חברי ועדת ביקורת נוספים, לצד חברת ועדת הביקורת המכהנת"**. בהזמנה הוזמנו חברי החוג להגיש מועמדות והצעות נוספות לסדר היום עד ליום 21.09.2026, בהתאם לסעיף 30 לתקנון החוג הישראלי לכלב רועים גרמני (להלן: **"תקנון החוג"**). ההזמנה פורסמה 46 ימים לפני מועד האסיפה, ובכך עמדה בדרישת סעיף 31 לתקנון החוג.

8. בימים 20.09.2026 ו-21.09.2026 הוגשו ההצעות שבמוקד הבקשות: הצעת המשיב 2 – שהוגשה, כמצוין בה, ככובעו כחבר חוג ולא מתוקף תפקידו כיו"ר – להפסקת כהונתה של עו"ד ז'יגלוב כחברת ועדת הביקורת, ולצדה הצעה נפרדת למינוי גורם ביקורת חיצוני; והצעות המשיב 3 לסיום כהונתו של חבר הוועד מר מיכאל דובינסקי ולקביעת תקופת צינון ביחס למר ולרי קויפמן ולגב' נטלי קויפמן.

9. ביום 25.09.2026 – יום הגשת הבקשה הראשונה – שלחו ארבעה מבין שבעת חברי ועד החוג, ה"ה מיכאל שור, נבות פלד, מיכאל דובינסקי ואוקסנה טרוני, מכתב שכותרתו "הודעה ובקשה מטעם רוב חברי הוועד המנהל בחוג" אל בית הדין ואל ועדת התערובות של הה"ל (להלן: "מכתב ארבעת חברי הוועד"). המכתב, חתום דיגיטלית בידי ארבעת החותמים, נשלח בדואר אלקטרוני על ידי מר פלד לתיבת הדואר של בית הדין, בצירוף ההזמנה לאסיפה וההצעות לסדר היום, ובו ביום הועבר על ידי מזכירות הה"ל אל אב בית הדין ואל המבקשת. החותמים ביקשו לאשר את קבלת המכתב ולצרפו לתיק, והבהירו כי מר פלד משמש איש קשר טכני בלבד ואינו מייצג את יתר החותמים. במכתב הצהירו החותמים כי הם תומכים בעבודת ועדת הביקורת; כי מעולם לא התקבלה החלטת ועד לסרב לביקורת או לדחותה; כי פעולות המשיבים 2 ו-3 בעניין זה נעשו על דעת עצמם ובניגוד לעמדת רוב חברי הוועד; וכי ההצעות שהוגשו לסדר יומה של האסיפה פוגעות, לדעתם, בהתנהלותו התקינה של החוג. החותמים ביקשו מבית הדין "לקבוע כי החשש להתנהלות בלתי תקינה מוצדק" וליתן צו מניעה נגד המשיבים 2 ו-3. המכתב אינו כתב טענות של צד להליך: הוא לא הוגש על ידי המשיבים או מטעמם, אינו החלטת ועד, והחותמים עליו אינם צדדים להליך. המכתב צורף גם כנספח לבקשה השנייה.

10. ראוי לציין כבר בפתח הדברים שלוש נקודות. ראשית, המבקשת אינה טוענת כי האסיפה כונסה שלא כדין, ואינה משיגה על ההזמנה, על מועדה או על אופן פרסומה. שנית, המבקשת מצהירה במפורש (סעיף 3 לבקשה הראשונה) כי "אינה מבקשת למנוע מן החוג לקיים אסיפה כללית כדין" – ואף על פי כן הסעד העיקרי המבוקש הוא דחיית האסיפה כולה. שלישית, העתירה, שהוגשה כשבועיים וחצי לאחר פרסום ההזמנה, אינה מזכירה את האסיפה כלל.

טענות המבקשת בתמצית

11. המבקשת טוענת כי בחירת חברי ועדת ביקורת והפסקת כהונתם אינן יכולות להיעשות באסיפה שלא מן המניין, לאור סעיף 31 לחוק העמותות, התש"ס-1980 (להלן: "חוק העמותות") וסעיף 28(ב) לתקנון החוג; כי תקנון החוג אינו מסדיר הפסקת כהונה של חבר ועדת ביקורת, וסעיף 29(א)(2) לתקנון החוג עוסק בחברי ועד בלבד; כי הצעת "תקופת הצינון" יוצרת תנאי כשירות אישיים שאינם מעוגנים בתקנון החוג; כי ההצעה להפסקת כהונתה נסמכת על פעולות שביצעה במסגרת עבודת הביקורת ועל חומר שלא נמסר לה מראש; וכי קידום ההצעות בעוד העתירה תלויה ועומדת מהווה ניסיון לעקוף את ההליך בפני בית הדין ולרוקנו מתוכן. לשיטתה, מאזן הנוחות נוטה לשמירת המצב הקיים.

12. בבקשה השנייה מוסיפה המבקשת כי בהיעדר תגובה מטעם המשיבים יש לראות את טענותיה כבלתי נסתרות; כי מכתב ארבעת חברי הוועד, המהווים רוב בוועד, הוא עמדתו המחייבת של החוג לפי סעיף 41 לתקנון החוג; וכי הימנעות מהכרעה לפני מועד האסיפה תרוקן מתוכן את בירור העתירה.

עיקרי תגובת המשיבים ובקשת המשיבים

13. המשיבים מבקשים לדחות את הבקשה הראשונה, ולמעשה את העתירה כולה, על הסף. עיקרי טענותיהם: (א) טענה מקדמית בדבר מעמדה של עו"ד ז'יגלוב, המכהנת לטענתם כיו"ר הגוף המבקר של ההי"ל, ואשר לשיטתם מנועה – לאור סעיף 67(ב) לתקנון ההתאחדות הישראלית לכלבנות (להלן: "תקנון ההי"ל") – מלייצג את ועדת הביקורת של החוג; (ב) הסעדים שבבקשה הראשונה הם "הרחבת חזית" ועתירה חדשה, שהגשתה מחייבת הליך נפרד, וכל בקשה מהותית המוגשת בתיק קיים טעונה, לשיטתם, תשלום אגרה; (ג) חוסר ניקיון כפיים של המבקשת, שלא גילתה כי היא עצמה פנתה לרשם העמותות וקיבלה הנחיה בדבר הצורך בשני חברי ועדת ביקורת לפחות, ושחרגה מסמכותה בדרישות שהפנתה לוועד; (ד) העתירה מעוררת שאלת תוקף של תקנון החוג מול חוק העמותות, שאינה בסמכות בית הדין; (ה) סעיף 91 לתקנון ההי"ל הוא "רשימה סגורה", שאינה כוללת סמכות ליתן סעדים זמניים או ארעיים או לדחות אסיפה כללית; (ו) יש למחוק את המשיבים 2 ו-3, הפועלים כאורגנים של החוג ואינם נושאים באחריות אישית; (ז) לגופו של עניין – האסיפה כונסה כדין, הנושאים שעל סדר יומה מצויים בסמכות האסיפה הכללית, הוספת חברי ועדת ביקורת נדרשת לשם קבלת אישור ניהול תקין, סמכות ההדחה נתונה לאסיפה הכללית מכוח סעיף 31 לחוק העמותות, והחלפת ועדת ביקורת ברואה חשבון מותרת מכוח סעיף 19(ב) לחוק. המשיבים מבקשים לאפשר את קיום האסיפה במועדה ולחייב את המבקשת בהוצאות.

14. בבקשת המשיבים נטען כי ביום 30.09.2026 נודע למשיב 2 כי ועדת התערוכות של ההי"ל ביטלה את הרשאות מנהל התערוכה של נציגי החוג, בלא שימוע ובלא סמכות – שכן, לטענתם, סמכות הטלת סנקציות נתונה לבית הדין בלבד (סעיפים 55 ו-91 לתקנון ההי"ל). המשיבים מבקשים, במעמד צד אחד, להורות על השבת ההרשאות לאלתר, להצהיר כי ביטולן הוא פעולה עונשית הנתונה לסמכות בית הדין בלבד, ולהורות לוועדת התערוכות להימנע מכל פעולה בעניין ההרשאות עד להכרעה בעתירה. ההחלטה שעליה מלינים המשיבים לא צורפה לבקשתם.

דיון והכרעה

15. בטרם אדרש לגוף הבקשות, אציין כי ההחלטה ניתנת על ידי אב בית הדין לבדו, כפי שניתנה גם ההחלטה מיום 25.09.2026. בקשה לסעד זמני היא בקשת ביניים, וההחלטה בה היא החלטה דיונית שאינה מכריעה בעתירה לגופה; החלטה מסוג זה ניתן ליתן שלא בישיבה פורמלית של ההרכב, כאמור בסיפה של סעיף 79(א) לתקנון ההי"ל. הדיון בעתירה עצמה יתקיים בפני הרכב של שלושה דיינים, שייקבע בהתאם לסעיף 79(ג) לתקנון ההי"ל.

16. תגובת המשיבים הוגשה בשעה האחרונה של המועד שנקבע – ולאחר שהמבקשת, משלא הוגשה תגובה עד אותה שעה, הגישה את הבקשה השנייה. התגובה הוגשה אפוא במועד, והטענות שבבקשה השנייה בדבר אי-הגשת תגובה התייתרו. ההחלטה ניתנת על יסוד הבקשות, תגובת המשיבים, העתירה ונספחיהן, תקנון ההי"ל ותקנון החוג, בהתאם לסמכות בית הדין לפעול בדרך הנראית לו לקיום דיון צודק ויעיל (סעיף 85(א) לתקנון ההי"ל). לאחר שעיינתי בכל אלה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין בקשות המבקשת להידחות, וכי דין בקשת המשיבים להידחות על הסף. אציין כבר עתה כי מסקנתי בדבר דחיית בקשות המבקשת אינה תלויה בטענות המשיבים: גם בהנחה שכל העובדות הנטענות בבקשות נכונות, אין בהן כדי להצדיק את

הסעדים המבוקשים. אפרט תחילה את טעמי לדחיית בקשות המבקשת, לאחר מכן אתיחס לעיקרי תגובת המשיבים, ולבסוף לבקשת המשיבים.

(א) הסעד הזמני חורג מגדרי העתירה

17. סעד זמני אינו עומד על רגליו שלו. תכליתו להבטיח את קיומו התקין של ההליך העיקרי ואת יכולתו של בית הדין ליתן סעד אפקטיבי בסופו, והוא נגזר מן הסעד העיקרי ותחום בגבולותיו. אף שבית הדין אינו כפוף לסדרי הדין הנוהגים בבתי המשפט (סעיף 85(א) לתקנון ההי"ל), עיקרון זה משקף היגיון דיוני בסיסי, ובית הדין מאמצו כקו מנחה, בשינויים המחויבים.

18. העתירה עוסקת בעניין מוגדר: מסירת מסמכים לוועדת הביקורת מכוח סעיף 35(ב) לחוק העמותות, שמירתם, ותיעוד התקשרויות מהותיות. הסעדים המבוקשים כעת – דחיית אסיפה כללית, קביעת סדר יומה ומניעת החלטות בדבר הרכב מוסדות החוג וכשירות חבריו – אינם דרושים להבטחת הסעדים שנתבקשו בעתירה ואינם נובעים מהם. גם אם תתקבל העתירה במלואה, לא יהיה בכך כדי להקנות למבקשת את שהיא מבקשת עתה בדרך של סעד זמני. הכותרת הכללית "הבטחת פעילות תקינה של מוסדותיו" אינה יכולה לשמש מסגרת לכל סעד שהוא. אכן, סעיף 91(א) לתקנון ההי"ל מקנה לבית הדין סמכות רחבה "להעניק כל סעד לכל עותר"; אך סמכות זו מופעלת במסגרת ההליך שהובא בפניו ובגדרי העתירה, ואין בה כדי להפוך את בית הדין למפקח שוטף על סדר יומן של אסיפות הארגונים החברים. למעשה, לפני עתירה חדשה במסווה של בקשה לסעד זמני, וכבר מטעם זה דינה להידחות.

(ב) מעמד המבקשת ביחס לנושאי הבקשות

19. המבקשת היא ועדת הביקורת – אורגן של החוג – ולא עו"ד זיגלוב באופן אישי. תפקידה של ועדת הביקורת קבוע בסעיף 30(א) לחוק העמותות ובסעיף 44(א) לתקנון החוג, ועניינו ביקורת על פעולות העמותה ומוסדותיה. לאורגן זה, ככזה, אין עניין מוסדי בזהותם האישית של המכהנים בו, בהרכב ועד החוג או בכשירותם של חברי חוג פלונים להיבחר למוסדותיו. הנושאים שעל הפרק – כהונתה של עו"ד זיגלוב, כהונתו של מר דובינסקי ומועמדותם העתידית של בני הזוג קויפמן – נוגעים למעמדם האישי של חברי חוג, לא לעבודת הביקורת.

20. תקנון ההי"ל עצמו מבחין בין עניין "שיועלה על ידי ועדת ביקורת" (סעיף 81(ד)) לבין סכסוך "שבין חבר בארגון חבר לבין הנהלת הארגון", שבו רשאי החבר לפנות לבית הדין "ובלבד שהעותר מיצה את כל ההליכים האפשריים על פי תקנון אותו הארגון" (סעיף 81(ז)); והוראה ברוח דומה מצויה בסעיף 44(ב) לתקנון החוג, המקנה לחבר חוג הרואה עצמו נפגע ממוסד ממוסדות החוג את הזכות לפנות לבית דין זה. חבר חוג הרואה עצמו נפגע מהחלטה של מוסד ממוסדות החוג רשאי אפוא לפנות לבית דין זה – בשמו, לאחר שהתקבלה החלטה, ולאחר שמיצה את ההליכים הפנימיים בחוג. ועדת הביקורת אינה יכולה לשמש אכסניה לטענות אישיות של חברתה, וודאי שאינה מוסמכת לטעון בשמם של חברי חוג אחרים שלא פנו לבית הדין כלל. אין באמור כדי להטיל ספק במעמדה של המבקשת בעתירה גופה, שעניינה זכויות הוועדה כאורגן; אך יש בו כדי לחזק את המסקנה כי הבקשות שלפניי אינן במקומן.

(ג) הבקשות מוקדמות – ביקורת על החלטות האסיפה נעשית בדיעבד

21. האסיפה הכללית היא המוסד העליון של החוג (סעיף 27 לתקנון החוג). בית הדין הוא המוסד השיפוטי של ההי"ל (סעיף 73 לתקנון ההי"ל): הוא מכריע בסכסוכים המובאים בפניו, ואינו יושב כ"שומר סף" המסנן מראש את הנושאים שחברי החוג רשאים לדון ולהצביע בהם. ההצעות שהוגשו הן הצעות בלבד: האסיפה רשאית לדחותן; ואם תתקבלנה, ניתן יהיה לבחון את תוקפן לאחר מעשה, בהליך המתאים – בפני בית דין זה מכוח סעיף 44(ב) לתקנון החוג, או בכל דרך אחרת שהדין מאפשר. החלטה של אסיפה כללית הסותרת את החוק או את תקנון החוג אינה חסינה מביקורת, והחלטת בית הדין בעניינה תחייב את החוג ואת חבריו (סעיף 88 לתקנון ההי"ל). יוער כי אף המחוקק לא ראה בפגם בבחירתו של חבר מוסד עניין הפוגע בתוקף פעולותיו (סעיף 34 לחוק העמותות) – ללמדך שפגמים מסוג זה ניתנים לבירור ולתיקון בדיעבד, ואינם מצדיקים שיתוק מוקדם של מוסדות העמותה.

22. התערבות מוקדמת בדיוני האסיפה הכללית של גוף וולונטרי היא צעד חריג, השמור למקרים שבהם האסיפה כונסה שלא כדין או שההחלטה הצפויה תיצור מצב בלתי הפיך. אף אחד מאלה אינו מתקיים כאן: המבקשת עצמה אינה חולקת על כשרות כינוס האסיפה, ואינה מצביעה על נזק שלא ניתן לתקנו.

23. טענת המבקשת כי ההצעה בעניינה נובעת מעבודת הביקורת ועלולה לפגוע בעצמאות הביקורת היא טענה לגופה של ההצעה. מקומה, בשלב זה, בפני חברי האסיפה – ואם תתקבל ההצעה, בפני הערכאה שתבחן את ההחלטה. חששה של המבקשת כי הדיון יתנהל באופן חד-צדדי הוא בגדר השערה: ההצעה שהגיש המשיב 2 קובעת במפורש כי המסמכים יוצגו בפני חברי האסיפה וכי לעו"ד זיגלוב תינתן האפשרות להשמיע את עמדתה ולהתייחס לטענות בטרם ההצבעה. בית הדין אינו מניח מראש כי האסיפה תתנהל שלא בהגינות. מובן מאליו כי ניהול הוגן של דיון בהצעה מסוג זה כולל מתן הזדמנות סבירה לעו"ד זיגלוב לעיין מבעוד מועד בחומר שבכוונת המציע להציג – והדעת נותנת כי החוג ינהג כך – אך אין בכך כדי להצדיק צו של בית הדין בשלב זה, וכל טענה בדבר פגם בהליך שמורה למבקשת לאחר מעשה.

24. מכתב ארבעת חברי הוועד מחזק מסקנה זו, ולא להפך. אם אכן – כפי שמצהירים החותמים – רוב חברי הוועד תומך בעבודת הביקורת ומתנגד להתנהלות המשיבים 2 ו-3, הרי שתקנון החוג מעמיד בידיהם את הכלים לפעול: סעיף 40 לתקנון החוג קובע כי הוועד יכנס בכל עת שרוב חברי הוועד מעוניין בכך, וסעיף 41 קובע כי החלטות הוועד מתקבלות ברוב קולות רגיל. רוב חברי הוועד רשאי אפוא לכנס ישיבת ועד, להחליט בה על מסירת המסמכים לוועדת הביקורת ועל אופן ניהול האסיפה, ולרשום את ההחלטה בספר הפרוטוקולים של החוג (סעיף 42 לתקנון החוג). הכלים שמעמיד התקנון לרשות מוסדות החוג טרם מוצו, ובית הדין לא יעשה עבור רוב חברי הוועד את שהתקנון מאפשר להם לעשות בעצמם.

(ד) הטענות לגופן אינן מצדיקות התערבות מוקדמת

25. מבלי לקבוע מסמרות, ומבלי להכריע בשאלות פרשניות שהמקום להכריע בהן – אם בכלל – הוא לאחר קבלת החלטה ועל יסוד טיעון מלא, אעיר כי הטענות המשפטיות שבבקשות אינן חד-משמעיות כפי שהמבקשת מציגה אותן.

26. **בחירת חברי ועדת ביקורת באסיפה שלא מן המניין.** סעיף 31 לחוק העמותות קובע כי ועדת הביקורת תיבחר באסיפה הכללית הרגילה. ואולם, סדר היום שפורסם ביום 20.08.2026 – בחירת שני חברי ועדת ביקורת נוספים – היה ידוע למבקשת עוד לפני הגשת העתירה, והיא לא השיגה עליו בעתירה. יתרה מכך: המבקשת, המכהנת מאז 24.02.2026 כחברת ועדת הביקורת היחידה, מבקשת עתה (סעיף 42(ה)) לבקשה הראשונה) למנוע את צירופם של שני חברים נוספים לוועדה – צעד שיש בו, על פניו, כדי לחזק את מנגנון הביקורת שהעתירה עצמה מבקשת להגן עליו, ואשר עולה בקנה אחד עם מכתב רשם העמותות שצירפה המבקשת לעתירתה, ולפיו בעמותות המבקשות אישור ניהול תקין יכהנו בוועדת הביקורת שני חברים לפחות. אין כל הצדקה ליתן צו זמני שתוצאתו הותרת ועדת הביקורת בהרכב של חברה יחידה.

27. **הפסקת כהונה של חברת ועדת ביקורת.** סעיף 31 לחוק עוסק בבחירה, ואינו מתיימר לשלול מן האסיפה הכללית – הגוף הבוחר – את הסמכות לסיים כהונה. השאלה אם, ובאילו תנאים, רשאית אסיפה כללית שלא מן המניין להפסיק כהונתו של חבר ועדת ביקורת בטרם תום תקופת כהונתו, ומהו היחס לעניין זה בין סעיפים 28(ב), 29(א)(2) ו-44 לתקנון החוג, היא שאלה פרשנית של ממש. אין מקום להכריע בה כשההצעה טרם נדונה ואפשר שתידחה. די בכך שהתשובה אינה מובנת מאליה כדי לשלול את הטענה בדבר זכות לכאורה ברורה המצדיקה סעד מניעת.

28. **סיום כהונתו של חבר ועד.** סעיף 29(א)(2) לתקנון החוג קובע במפורש כי החלפה או הוספה של חבר ועד שלא בתום תקופת כהונתו היא מן העניינים המצריכים כינוס אסיפה כללית יוצאת מן הכלל. ההצעה בעניין מר דובינסקי מצויה אפוא, על פניה, בגדר סמכותה של האסיפה. התקנון אינו מתנה דיון כזה בדיון מוקדם בשיבת הוועד, ומכל מקום – אין זה עניינה של ועדת הביקורת.

29. **גורם ביקורת חיצוני.** סעיף 19(ב) לחוק העמותות מכיר בסמכות האסיפה הכללית להחליט כי במקום ועדת ביקורת ימונה גוף מבקר שאושר על ידי הרשם. נוסח ההחלטה המוצע קובע כי ועד החוג יאתר גורם מתאים ויביא את המלצתו לאישור האסיפה הכללית, וכי המינוי ייעשה בהתאם להוראות התקנון והדין. מדובר בהחלטה עקרונית המתווה הליך עתידי, ואין בה, על פניה, דבר הסותר את הדין.

30. **תקופת צינון.** השאלה אם האסיפה הכללית מוסמכת לקבוע, בהחלטה, מגבלת כשירות אישית שאינה מעוגנת בתקנון החוג, היא שאלה ראויה לבידור – אך גם היא תתברר, אם יהיה בכך צורך, לאחר שתתקבל החלטה, ולפי פנייתו של מי שנפגע ממנה. החלטה כזו, ככל שתתקבל וככל שתמצא נוגדת את תקנון החוג או את החוק, לא תוכל לעמוד; אך אין בכך כדי להצדיק איסור על חברי החוג לדון בה.

(ה) מאזן הנוחות ושיקולי יושר ומידתיות

31. גם מאזן הנוחות אינו נוטה לטובת המבקשת. מן הצד האחד, הנזק הנטען הפיך: אם תתקבל ההצעה בדבר כהונתה של עו"ד זיגלוב, ואם יימצא כי ההחלטה התקבלה שלא כדין, ניתן יהיה לבטלה. ועדת הביקורת כאורגן ממשיכה להתקיים בכל הרכב שהוא; העתירה התלויה ועומדת בפני בית הדין היא עתירתו של האורגן, לא של חברתו; וזכויות הוועדה מכוח סעיף 35(ב) לחוק אינן תלויות בזוהות חבריה. מן הצד השני, דחיית האסיפה תפגע בזכותם של חברי החוג להתכנס במועד שנקבע כדין ופורסם 46 ימים מראש, תעכב את השלמת הרכבה של ועדת הביקורת, ותכפה על החוג כולו הקפאה של חייו המוסדיים בשל הליך משפטי

שענינו מסירת מסמכים. תוצאה שלפיה עצם הגשת עתירה לבית הדין משתקת את האסיפה הכללית של החוג עד להכרעה בה – אינה מתקבלת על הדעת.

32. הבקשה הראשונה אף לוקה בחוסר מידתיות פנימי: המבקשת מצהירה כי אינה מבקשת למנוע את קיום האסיפה, אך הסעד העיקרי שהיא עותרת לו הוא דחייתה; היא מדגישה כי ועדת הביקורת אינה גוף ניהולי (סעיף 10 לעתירה), אך מבקשת כי בית הדין יכתיב, לבקשתה, את סדר יומה של האסיפה הכללית. אשר לבקשה לצו ארעי במעמד צד אחד – זו התייתרה משניתנה למשיבים הזדמנות להגיב; ומכל מקום, ההזמנה לאסיפה ידועה למבקשת מזה למעלה מחודש, וההצעות – מזה ימים, ולא הונחה כל תשתית לצו במעמד צד אחד.

33. הטענה כי ההצעות נועדו "לעקוף" את ההליך בפני בית הדין אינה יכולה להתקבל. הליך זה ואסיפת החברים הם מסלולים נפרדים: זכותו של כל חבר חוג להציע הצעות לסדר היום מעוגנת בסעיף 30 לתקנון החוג, ואינה מותנית בהיעדרו של הליך משפטי. הצעה המובאת להכרעת חברי החוג אינה תחליף לכתב תשובה, ואינה גורעת מחובת המשיבים להגיש את תשובתם לעתירה במועד שנקבע.

(ו) הסעדים הנלווים והסעדים שבבקשה השנייה

34. הבקשה להורות למשיבים להגיש בתוך 48 שעות כל מסמך שבכוונתם להסתמך עליו באסיפה היא בקשה לניהול הליכי האסיפה בידי בית הדין, ואין לה מקום מן הטעמים שפורטו. הבקשה להורות למשיבים להימנע מכל פעולה שיש בה כדי לפגוע בזכות ועדת הביקורת לקבל מסמכים חופפת, למעשה, את הסעד העיקרי בעתירה, ומתן צו כזה בשלב זה משמעו הכרעה בעתירה בטרם נשמעו המשיבים לגופה. ממילא, צו כללי המורה לבעל דין "לנהוג על פי הדין" אינו סעד שבית הדין נוהג ליתן.

35. הסעד הראשון שבבקשה השנייה – קביעה כי עמדת ארבעת חברי הוועד היא עמדתו הרשמית והמחייבת של החוג – אינו סעד זמני כלל, אלא סעד הצהרתי לגופו של עניין, שלא נתבקש בעתירה, ואין ליתנו במסגרת בקשת ביניים. גם לגופו אין לו יסוד: סעיף 41 לתקנון החוג עוסק בהחלטות המתקבלות "בישיבת הוועד". מכתב שחתמו עליו ארבעה מחברי הוועד, מחוץ לישיבת ועד שכונסה כדין, אינו החלטת ועד – ויהא מספר החותמים אשר יהא. הדרך לגיבוש עמדה מחייבת של החוג סלולה בתקנון החוג עצמו (סעיפים 40–42), ובית הדין אינו בא בנעליו של הוועד ואינו קובע מי מדבר בשם החוג. אוסיף כי החותמים על המכתב אינם צדדים להליך, ובית הדין אינו דן אלא על פי כתב טענות שהוגש על ידי הפונה (סעיף 83(א) לתקנון הה"ל); הבקשות שהפנו החותמים לבית הדין במכתבם אינן יכולות להתברר בדרך זו.

36. הסעד השני שבבקשה השנייה זהה בעיקרו לסעד החלופי שבבקשה הראשונה, ודינו להידחות מן הטעמים שפורטו לעיל. הסעד השלישי – הוראה למשיבים 2 ו-3 לחדול מסיכול עבודת הביקורת ולשתף עמה פעולה – חופף את הסעד העיקרי שבעתירה, ויוכרע במסגרתה. משנדחות הבקשות, מתייתר גם הצורך בקביעת מועד דחוף לדיון בהן.

(ז) תגובת המשיבים – התייחסות לעיקרי הטענות

37. המשיבים מצטרפים לתוצאה – דחיית הבקשה הראשונה – וחלק מטענותיהם לגופו של עניין (כינוס האסיפה כדין, סמכות האסיפה הכללית בנושאים שעל סדר יומה, הצורך בהשלמת הרכב ועדת הביקורת לשם קבלת אישור ניהול תקין) עולה בקנה אחד עם האמור לעיל. יתר טענותיהם מכוונות, רובן ככולן, נגד העתירה עצמה ולא נגד הבקשות, ואין מקומן בהחלטה בבקשת ביניים. אתיחס אליהן בקצרה, במידה הנדרשת בלבד.

38. **סמכות בית הדין ליתן סעד זמני.** הטענה כי סעיף 91 לתקנון ההי"ל הוא "רשימה סגורה" השוללת מבית הדין כל סמכות ליתן סעד זמני – דינה להידחות. סעיף 91 מונה את הסעדים והאמצעים שבית הדין מוסמך ליתן בסיום ההליך; הוא אינו עוסק בסדרי הדיון ואינו ממצה את סמכויותיו הדיוניות של בית הדין. אלה קבועות בסעיף 85 לתקנון ההי"ל, שלפיו בית הדין פטור מכללי הראיות ומסדרי הדיון, פועל "בדרך הנראית לו לקיום דיון צודק ויעיל", וראש ההרכב קובע את סדרי הדיון. בית הדין הוא המוסד השיפוטי היחיד של ההי"ל (סעיף 73), החלטותיו מחייבות (סעיף 88), והוא נדרש ליתן פסק דין בתוך ארבעה חודשים (סעיף 92). סמכות להכריע בסכסוך כוללת, מניה וביה, את הסמכות למנוע כי עד להכרעה ייווצרו עובדות שירוקנו אותה מתוכן; פרשנות שלפיה בית הדין נדרש לעמוד מנגד בעוד נושא ההליך נגזל מתחת ידי אינה מתיישבת עם תכליתו ועם סמכותו "להעניק כל סעד לכל עותר" (סעיף 91(א)). סמכות זו מופעלת, כמובן, במשורה ובגדרי ההליך – ומטעם זה נדחות בקשות המבקשת – אך קיומה אינו מוטל בספק. יוער כי המשיבים טוענים כי בית הדין נעדר סמכות ליתן סעדים זמניים – ובאותה נשימה מבקשים ממנו, בעצמם, סעד זמני במעמד צד אחד.

39. **הטענה בדבר אגרה.** אין יסוד לטענה כי כל בקשה המוגשת במסגרת הליך תלוי ועומד טעונה תשלום אגרה. תקנון ההי"ל מזכיר אגרה בהקשר אחד בלבד – "האגרה ששילם העותר" (סעיף 91(ב)) – היינו אגרה הנלווית להגשת עתירה ולפתיחת הליך. סעיף 83(ב) לתקנון מונה במפורש "כל בקשה מכל סוג שהוא" בין כתבי הטענות המוגשים במסגרת ההליך, ואינו מתנה את הגשתה בתשלום. השאלה הנכונה אינה אם שולמה אגרה בעד הבקשה, אלא אם הבקשה מצויה בגדרי ההליך שבו הוגשה – ובשאלה זו דנתי בפרק (א) לעיל. עניין חדש שאינו נובע מן העתירה מחייב, אכן, פתיחת הליך נפרד על כל הכרוך בכך; אך בקשה בתוך הליך קיים אינה טעונה אגרה, ואילו הוגשה בקשה ראויה, לא היה בהיעדר אגרה כדי לדחותה.

40. **היקף התגובה.** תגובת המשיבים משתרעת על שבעה עמודים (לא כולל נספחים), בניגוד לסעיף 83(ב) לתקנון ההי"ל, המגביל כל כתב טענות – "לרבות עתירה, תגובה לעתירה, תשובה לתגובה וכל בקשה מכל סוג שהוא" – לשישה עמודים, אלא אם התיר בית הדין היקף נרחב יותר. היתר כזה לא התבקש. לא ראיתי להתעלם מן התגובה בשל כך, אך המשיבים – שבאותו מסמך עצמו הקפידו למנות פגמים דיוניים אצל יריבתם – יקפידו מכאן ואילך על הוראות התקנון. כתב התשובה לעתירה יוגש בהיקף הקבוע בסעיף 83(ב), או בצירוף בקשה מנומקת להיתר שתוגש מראש.

41. **הטענות המכוונות נגד העתירה.** הטענה המקדמית בדבר מעמדה של עו"ד ז'יגלוב לייצג את המבקשת, לאור כהונתה הנטענת כיו"ר הגוף המבקר של ההי"ל וההוראה שבסעיף 67(ב) לתקנון ההי"ל; הטענה כי שאלת היחס בין סעיף 44 לתקנון החוג לבין סעיף 30 לחוק העמותות אינה בסמכות בית הדין; הטענות בדבר חוסר ניקיון כפיים ובדבר חריגת ועדת הביקורת מסמכותה; והבקשה לדחות את העתירה על הסף – כל אלה טענות המכוונות נגד העתירה גופה. הן תתבררנה בפני ההרכב שידון בעתירה, לאחר שתינתן למבקשת הזדמנות להשיב להן, ואיני מביע בהן כל עמדה. הבקשה כי בית הדין יכריע "תחילה" בשאלת הייצוג תובא אף היא בפני ההרכב, אשר יקבע את סדר הדיון בטענות המקדמיות (סעיף 85(ב) לתקנון ההי"ל). אשר לטענת "הרחבת החזית" ולטענה כי הסעדים שבבקשה הראשונה הם עתירה חדשה – עיקרה של טענה זו התקבל לעיל (פרק (א)).

42. **הבקשה למחיקת המשיבים 2 ו-3.** הבקשה למחוק את המשיבים 2 ו-3 כמשיבים אישיים (סעיף 122 לתגובת המשיבים) אינה בקשה הנוגעת לבקשות הביניים, אלא לעתירה עצמה – לזהות בעלי הדין בה ולאחריותם האישית הנטענת למעשים נושא העתירה. אין להכריע בה אגב החלטה בבקשת ביניים, בלא כתב תשובה ובלא תשובת המבקשת. מקומה של בקשה זו בכתב התשובה לעתירה: ככל שהמשיבים עומדים עליה, יעלו אותה שם, והיא תוכרע בידי ההרכב.

(ח) בקשת המשיבים – דחייה על הסף

43. בקשת המשיבים למתן סעד במעמד צד אחד בעניין הרשאות מנהל התערוכה דינה להידחות על הסף, ממספר טעמים מצטברים, שכל אחד מהם מספיק לעצמו.

44. ראשית, הסעד מכוון נגד ועדת התערוכות של ההי"ל – מוסד ממוסדות ההי"ל שאינו צד להליך זה. בית הדין אינו נותן צווים נגד מי שאינו צד בפניו, ובוודאי שאינו עושה כן במעמד צד אחד, בלא שניתנה לאותו גוף הזדמנות להשמיע את דברו. ייאמר כי **המשיבים עצמם מלינים על פגיעה בזכות השימוע שלהם – ובאותה נשימה מבקשים צו נגד ועדת התערוכות בלא שתישמע.**

45. שנית, העניין זר לעתירה. העתירה עוסקת במסירת מסמכים לוועדת הביקורת של החוג; הרשאות מנהל תערוכה הן עניין שבין החוג ונציגיו לבין מוסד של ההי"ל – סכסוך מן הסוג המנוי בסעיף 81(ב) או 81(ט) לתקנון ההי"ל, שאינו ההליך שלפניי. העיקרון שהוחל לעיל על בקשות המבקשת – כי סעד זמני תחום בגבולות ההליך העיקרי – חל במידה שווה על המשיבים. **המשיבים עצמם טוענים – ובעניין זה בצדק – כי עניין חדש שאינו נובע מן העתירה מחייב פתיחת הליך נפרד; דין זה חל גם עליהם.** בית הדין אינו דן אלא על פי כתב טענות שהוגש על ידי הפונה (סעיף 83(א) לתקנון ההי"ל).

46. שלישית, תקנון ההי"ל קובע מסלול ייעודי להשגה על החלטות ועדת התערוכות: סעיף 55(ה) לתקנון ההי"ל מקנה למי שרואה עצמו נפגע מהחלטה של ועדת התערוכות זכות להגיש ערר להנהלת ההי"ל בתוך 14 ימים, והערר נדון בתוך 30 ימים בפני הרכב מיוחד הקבוע באותו סעיף. המשיבים לא טענו כי פנו במסלול זה, ובית הדין אינו עוקף מנגנון שקבע התקנון.

47. רביעית, הבקשה נעדרת תשתית עובדתית. ההחלטה שעליה מלינים המשיבים לא צורפה; לא פורט מי קיבל אותה, מתי נמסרה, מה נימוקיה ומה היקפה; והבקשה נסמכת על אמירה כללית כי ביום 30.09.2026 "נודע" למשיב 2 על ביטול ההרשאות. אין ליתן צו – ודאי לא במעמד צד אחד – על יסוד תשתית כזו. אוסיף כי הבקשה מתייחסת גם להרשאותיו של מר מיכאל שור, שאינו צד להליך, שלא הסמיך את בא-כוח המשיבים לפעול בשמו, ואשר נמנה עם החותמים על מכתב ארבעת חברי הוועד.
48. אין באמור כדי להביע עמדה בשאלת סמכותה של ועדת התערוכות או בתוקף החלטתה. דרכם של המשיבים – ושל כל מי שרואה עצמו נפגע מההחלטה – להשיג עליה במסלול הקבוע בתקנון ההי"ל, ובמידת הצורך בהליך נפרד שיוגש כדין, פתוחה.

סוף דבר

49. בקשות המבקשת מיום 25.09.2026 ומיום 30.09.2026 נדחות על כל חלקיהן.
50. בקשת המשיבים למתן סעד במעמד צד אחד בעניין הרשאות מנהל התערוכה נדחת על הסף.
51. המשיבים יגישו את כתב תשובתם לעתירה במועד שנקבע בהחלטה מיום 07.09.2026, היינו לא יאוחר מיום 07.10.2026. למען הסר ספק, תגובת המשיבים לבקשה הראשונה אינה באה במקום כתב התשובה לעתירה; ככל שהמשיבים מבקשים לראות בה גם את כתב התשובה, יודיעו על כך לבית הדין ולמבקשת עד למועד האמור. כתב התשובה יוגש בהיקף הקבוע בסעיף 83(ב) לתקנון ההי"ל, אלא אם יינתן היתר מראש. המבקשת תהא רשאית להגיש תשובה לכתב התשובה, לרבות לטענות המקדמיות שהעלו המשיבים, בתוך 14 ימים ממועד הגשתו.
52. הטענות המקדמיות שהעלו המשיבים נגד העתירה, ובכללן הטענה בדבר מעמדה של עו"ד ז'יגלוב, והטענה בדבר סמכות בית הדין לדון בעתירה, יידונו בפני ההרכב שייקבע לדיון בעתירה. הבקשה למחיקת המשיבים 2 ו-3 (סעיף 122 לתגובת המשיבים) תועלה, ככל שהמשיבים עומדים עליה, במסגרת כתב התשובה לעתירה.
53. מכתב ארבעת חברי הוועד תויק בתיק בית הדין והובא לידיעת הצדדים, כמבוקש על ידי החותמים. אין בכך כדי להקנות לחותמים מעמד של צד להליך. ככל שמי מהם מבקש להצטרף להליך, יגיש בקשה מנומקת לבית הדין, והיא תידון לאחר קבלת עמדות הצדדים.
54. למען הסר ספק: אין בהחלטה זו כדי להביע עמדה לגופה של העתירה, ואין בה כדי לקבוע דבר בשאלת תוקפה של החלטה כלשהי שתתקבל, אם תתקבל, באסיפה הכללית, או בשאלת תוקפה של החלטת ועדת התערוכות. זכותה של המבקשת, של עו"ד ז'יגלוב ושל כל חבר חוג אחר להשיג בהליך המתאים על החלטות האסיפה, ככל שתתקבלנה – שמורה.

55. משנדחו בקשותיהם של שני הצדדים, אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים. ההחלטה תפורסם באתר ההי"ל בהתאם לסעיף 90 לתקנון ההי"ל.

ניתנה היום, 01.10.2026, בהיעדר הצדדים.

מנשה סלטון, עו"ד
אב בית הדין, ההי"ל